दीर्घव्याधिकृते तस्मिन्नुपपत्तिः कथं भवेत् ॥ ११२ ॥
अथामयान्तरे वाभूत् सा वार्तेत्युच्येत यदि ।
वर्णाढ्यभिशापोऽपि तदायात्वत्र हेतुतां ॥ ११३ ॥
भुक्तैश्वर्यो नवसमाश्चतुर्विंशे स हायने ।
मासि भाद्रपदे कृष्णातृतीयस्यां व्यपद्यत ॥ ११४ ॥
पितामहीं शिशोर्गोप्त्रीं विनिवेश्य नृपासने ।
भूभटाद्यैः समं प्राभूत् पर्वगुप्तोऽथ पञ्चभिः ॥ ११५ ॥
क्रमात् समं पितामह्या तान् व्यापाद्येतरान् बली ।
एकः स एवमाक्रान्तः प्रबभूव नृपास्पदे ॥ ११६ ॥
स पार्थिबत्वमन्त्रित्वमिश्रया चेष्टया स्फुटं ।
राज्ञा राजानकश्चेति मिश्रामेवं धियं व्यधात् ॥ ११७ ॥
सेवमानः स्वयं बालभूपं भोज्यार्पणादिभिः ।
ऋजूनां प्रत्यभात् पर्वगुप्तो द्रोहवहिष्कृतः ॥ ११८ ॥
यान् द्रोहभीरून् संभाव्य संविभेजे यशस्करः ।
तस्य तत् तनयोच्छेदे त एवासन् प्रयोजकाः ॥ २१९ ॥
करभाङ्गरुहापिङ्गे श्मश्रुणि क्षितिपालवत् ।
स ददौ कुङ्कुमालेपं वर्चः शाद्वलविस्तृते ॥ १२० ॥
विभ्यदेकाङ्गसंघातात् प्रकटोत्पाटनाक्षमः ।
प्रमापणाय प्रायुंक्त शिशोः कर्माभिचारिकं ॥ १२१ ॥